

W. 4 meddelar ur mig obekant källa en fullständigare och synbarligen riktigare läsning:

Karli : raisti : stin : þansi : aiftr : karal : faþur : sin :

Namnet **karal** är *Karl* med en hjälpvokal mellan *rl*.

Översättning: Karle reste denna sten efter Karl, sin fader.

45. Björnsnäs, Kvillinge sn, Bråbo hd.

Pl. XVI. Fig. 1.

Litteratur: L. 1091; W. 5; L. f. B. 1091, teckning; P. A. Säve, i *ATS* I, s. 66, teckning, och *Reseber.* 1861, s. 15, teckning; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 19, teckn.

Ristningen befinner sig på en berghäll, sydväst om gården, intill den till huvudbyggnaden ledande allén, 40 steg väster om bron. Ristningen ligger bakom logen, P. A. Säve fann den inne i tröskhuset under och jämte draghjulet.

Ristningen utgöres av en runristad orm, böjd ungefär i form av ett Z; huvudet ses uppifrån, har två stora ögon på sidan och tretungad nos. Ormens hela längd är 4,95 m. Avståndet från ormhuvudets spets tangerande krökningen av stjärtens nedre slinglinie till hällens kant är 2 m. Ormens huvud och hals sträcka sig rakt ungefär 2 m. Slingans bredd 12 cm.

Hela inskriften är tydlig och väl bibehållen med bred ristning. Första namnet efter det inledande kolon är **harpi**, vari även **h** är fullt tydligt, som av alla föregående undersökare lästs som **k** på grund av en smal fåra mellan kännestrecken. Uti **sikrif** är upphöjningen mellan stav och kännestreck i **k** nästan borta. Platsen för **kairþu** är fårad, men runorna äro tydliga. Uti **buru** utgår kännestrecket på **b** 3 cm under toppen men omedelbart från foten; på **b** i **bupur** 1 cm från toppen och 2 cm från foten. På **þ** utgår kännestrecket nära stavens ändar uti **harpi** och det första **þaisi**, vars **s** är vänderuna.

Runorna äro följande:

: harpi : auk : sikrif : litu : haukua : haili : þaisi : auk : kairþu : buru : þaisi : aiftir : nan : bupur : sin :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65

Fsv. namnet *Hardhe* anföres av Lundgren, *Personnamn*, **sikrif** *Sigrēf* motsvarar det gottländska gårdsnamnet *Sigraifs* i Vamblingbo, **nan** torde vara en stark biform, jfr fno. *Nannr*, till fsv. *nanæ* SD. III, 17 eller, *nanny* SD. III, 95.

Ljudbeteckningen är märklig genom det ymniga bruket av digrafer: **ai** för *æ* och **au** för *ø*, samt genom hjälpvokalen i **buru** *brō*. Uti **bupur** *brōður* är **r** utelämnat.

Translitterationen är alltså följande:

Harði ok Sigrēf lætu hoggva hælli þæssi ok gærðu brō þæssi æftir Nann brōður sinn.

Översättning: Harde och Sigrev läto hugga denna häll och gjorde denna bro efter Nan, sin broder.

Enligt meddelande av godsägaren Lybeck har en stensatt väg spårats i åkern väster om landsvägen och jämnlöpande med denna; måhända har denna stenbro varit den uti inskriften åsyftade.

46. Ströbo äng, Herrstaberger, Kvillinge sn, Bråbo hd.

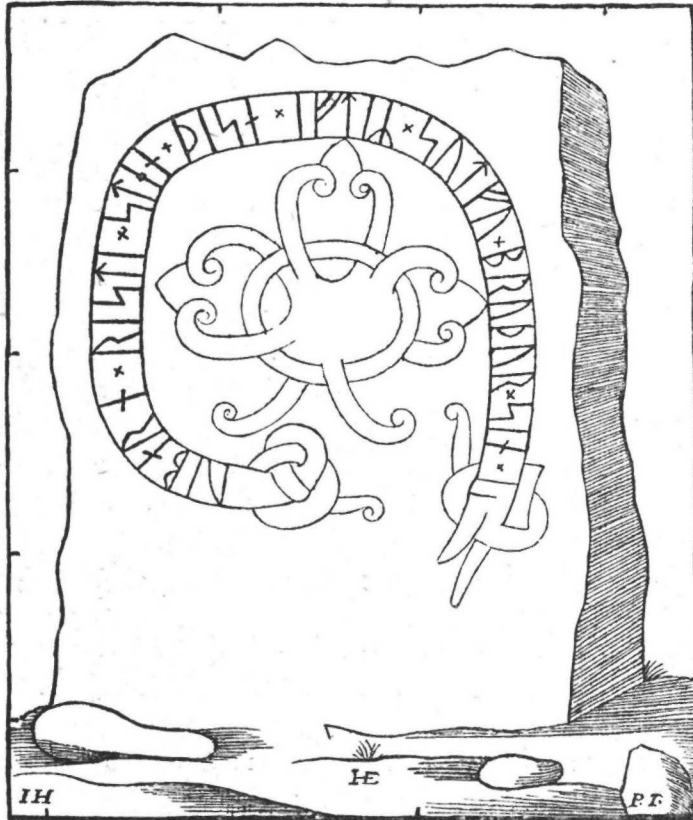
Pl. XVI. Fig. 2.

Litteratur: B. 929; L. 1092; W. 6; *Ransakning* 1667—84; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 472; P. A. Säve, *ATS.* I, s. 65, *Reseber.* 1861, s. 13, teckning; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1872, I, s. 59, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 19, teckn.

Runstensens plats angives i *Ransakning* sålunda: »Ey langt ifrån Bärge By, uti een äng norrängen kallad». L. 1092 angiver »Ringby, i en bäck». P. A. Säve säger: »Vid Herrstaberger och en vattenrännil i Ströbo äng, öster om landsvägen och n.o. om Stenbro»; han fann stenen upplagd på stockar inom en bukt av bäcken. Run-

stenen restes sedermera av grossh. Ringborg, men omkring år 1900 flyttades denna runsten jämte Ög. 47, 48 av densamme till Herrstaberger, där den nu står n.v. från huvudbyggningen i en sluttning, lika långt från norra utfarsvägen som stenen med korset, med inskriftsidan mot vägen. Runstenen upptäcktes vid rätning av Marieborgs bäck. Ämnet är granit med insprängd flinta.

På stenens mitt är ett konstrikt kors ristat, vars mitt, topp och vänstra arm äro fullt tydliga. Högra armen framträder ej i sin helhet på grund av gropigheter och i stenen insprängd flinta. Vad som funnits nedom korsets mitt, är omöjligt att fastställa på grund av flintan i en massa fåror. Den till höger uppstickande knorren synes säker, i de övriga linierna kan intet sammanhang spåras.

B. 929.

Runstensens höjd är 1,70 m, bredden över korsets mitt är likaledes 1,70 m. Slingans bredd är 12 cm.